

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁROZATAI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

3272/2012. (X. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	564
3273/2012. (X. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	565
3274/2012. (X. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	566
3275/2012. (X. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	567
3276/2012. (X. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	568
3277/2012. (X. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	569
3278/2012. (X. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	570
3279/2012. (X. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	571
3280/2012. (X. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	572
3281/2012. (X. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	573
3282/2012. (X. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	574
3283/2012. (X. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	576
3284/2012. (X. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	577
3285/2012. (X. 12.) AB végzés	bírói kezdeményezés alapján indult eljárás megszüntetéséről....	579
3286/2012. (X. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	580
3287/2012. (X. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	581
3288/2012. (X. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	582

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TANÁCSAINAK A MAGYAR KÖZLÖNYBEN KÖZZÉ NEM TETT HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3272/2012. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 8.M.310/2011/5. számú jogerős ítéletével, valamint a Pest Megyei Kormányhivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Szakigazgatási Szervének KF1086-5/2012-4213. ügyiratszámú határozatával összefüggésben benyújtott, a külföldiek magyarországi munkavállalásának engedélyezéséről szóló 8/1999. (XI. 10.) SzCsM rendelet 17. § b) pontjának ba) alpontja, továbbá a 17. § c) pontjának cc) alpontja alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó kérelmét eredetileg 2008. december 23-án utólagos normakontrollként terjesztette elő, melyben a külföldiek magyarországi foglalkoztatásának engedélyezéséről szóló 8/1999. (XI. 10.) SzCsM rendelet 17. § b) pontjának ba) alpontja, továbbá c) pontjának cc) alpontja alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Az Alkotmánybíróság XX/187-1/2012. AB végzésével – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 71. § (1) bekezdése alapján – megállapította az eljárás törvény erejénél fogva történő megszűnését. Ugyanakkor tájékoztatta az indítványozót, hogy – az Abtv. 71. § (3) bekezdése alapján – indítványát az Abtv. 26. §-ában foglalt feltételek fennállása esetén alkotmányjogi panaszként 2012. március 31-ig az Alkotmánybíróság elé terjesztheti, ha az abban megjelölt alkotmányos jogsérelem alaptörvény-ellenességet valósít meg.
- [3] 2. Az indítványozó – a fentiekre figyelemmel – 2012. március 30-án az Abtv. 27. §-a alapján alkot-

mányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál, melyben a külföldiek magyarországi munkavállalásának engedélyezéséről szóló 8/1999. (XI. 10.) SzCsM rendelet (a továbbiakban: R.) 17. § b) pontjának ba) alpontja, továbbá a 7. § [valójában tartalma szerint a 17. § c) pontjának cc) alpontja] alkotmányellenességének megállapítását kérte, az Alaptörvény 18. cikk (3) bekezdése sérelmét állítva; valamint az Abtv. 41. § (3) bekezdése alapján az alkalmazási tilalom megállapítását a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 8.M.310/2011/5. számú jogerős ítéletében és a Pest Megyei Kormányhivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Szakigazgatási Szerve előtt KF1086-5/2012-4213. ügyiratszám alatt folyamatban levő közigazgatási eljárásában.

- [4] Az indítványozó érvelése szerint az R. kifogásolt rendelkezései azzal, hogy a munkavégzés körén kívül eső, a meghatározott munka elvégzéséhez szükséges begyakorlottság megszerzését célzó képzésre (betanító képzésre) is kötelezővé tették a munkavállalási engedély beszerzését, kiterjesztették a foglalkoztatásra irányuló jogviszony tartalmi ismérveit. Ezzel a jogalkotó túllépte a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 7. § (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás kereteit, sértve ezzel az Alaptörvény 18. cikk (3) bekezdését.
- [5] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról; az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról döntené jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt formai és tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [6] Az indítványozó az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszként minősítette indítványát, amely tartalma szerint az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított kérelem. Az indítványozó a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 8.M.310/2011/5. számú jogerős ítéletét 2012. február 6-án vette át, az alkotmányjogi panasz 2012. március 30-án, határidőben érkezett az Alkotmánybíróságra.
- [7] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Pest Megyei Kormányhivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Szakigazgatási Szerve előtt KF1086-5/2012-4213.

ügyiratszám alatt folyamatban levő közigazgatási eljárásában az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdésének *b*) pontja szerinti jogorvoslati lehetőségét nem merítette ki.

- [8] Az indítvány nem befogadható, mert az nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdés *a*) pontja, illetve az Abtv. 52. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti alkotmányjogi panasszal szemben támasztott követelménynek. A panaszos kérelmében csak az Alaptörvény 18. § (3) bekezdése sérelmét állította, azonban nem jelölte meg, hogy a támadott jogszabályi rendelkezések az Alaptörvényben biztosított mely jogának sérelmét eredményezték.
- [9] Ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – a törvényi feltételek nem megfelelő tartalmára tekintettel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdése alapján visszautasította.

Budapest, 2012. október 1.

Dr. Holló András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2699/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3273/2012. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály és jogszabályi értelmezés alaptörvény-ellenességének vizsgálatára irányuló alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Bíróság 5.K.30.696/2009/5. ítéletével összefüggésben benyújtott, a személyazonosító igazolvány kiadásáról és nyilvántartásáról szóló 168/1999. (XI. 24.) Korm. rendelet – 2000. január 1. napjától 2011. március 11. napjáig hatályban volt – 30. § (8) bekezdése, a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény végrehajtásáról szóló 146/1993. (X. 26.) Korm. rendelet – 1993. november 1. napjától 2011. március 11. napjáig hatályban volt – 15. § (4) bekezdése és 16. § (4) be-

kezdése, valamint az anyakönyvekről, a házasságkötési eljárásról és a névviselésről szóló 6/2003. (III. 7.) BM rendelet – 2009. július 1. napjától 2011. március 11. napjáig hatályban volt – 30. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenessége megállapítására és megsemmisítésére, valamint a Fővárosi Bíróság előtt 5.K.30.696/2009. számon folyamatban volt peres eljárásban történő alkalmazásának kizárására, továbbá a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal 4438/2007/B számú és 106-Á-8196/2007 számú, az Igazságügyi és Rendészeti miniszter IRM/AKHFO/506-2/2008. számú, valamint a Fővárosi Bíróság 5.K.30.696/2009. számú eljárásában a személyazonosító igazolvány kiadásáról és nyilvántartásáról szóló 168/1999. (XI. 24.) Korm. rendelet – 2000. január 1. napjától 2011. március 11. napjáig hatályban volt – 30. § (8) bekezdése, a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény végrehajtásáról szóló 146/1993. (X. 26.) Korm. rendelet – 1993. november 1. napjától 2011. március 11. napjáig hatályban volt – 15. § (4) bekezdése és 16. § (4) bekezdése, valamint az anyakönyvekről, a házasságkötési eljárásról és a névviselésről szóló 6/2003. (III. 7.) BM rendelet – 2009. július 1. napjától 2011. március 11. napjáig hatályban volt – 30. § (1) bekezdését alkalmazó jogszabályi értelmezés alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] Az indítványozó 2010. július 26-án benyújtott indítványában alkotmányjogi panasszal élt a Fővárosi Bíróság 5.K.30.696/2009/5. számú ítélete ellen, melyben kérte az Alkotmánybíróságtól a személyazonosító igazolvány kiadásáról és nyilvántartásáról szóló 168/1999. (XI. 24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) – 2000. január 1. napjától 2011. március 11. napjáig hatályban volt – 30. § (8) bekezdése, a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény végrehajtásáról szóló 146/1993. (X. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Nytvvhr.) – 1993. november 1. napjától 2011. március 11. napjáig hatályban volt – 15. § (4) bekezdése és 16. § (4) bekezdése, valamint az anyakönyvekről, a házasságkötési eljárásról és a névviselésről szóló 6/2003. (III. 7.) BM rendelet (a továbbiakban: Bmr.) – 2009. július 1. napjától 2011. március 11. napjáig hatályban volt – 30. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, valamint határozott kérelmet terjesztett elő a Fővárosi Bíróság előtt 5.K.30.696/2009. számon folyamatban volt peres eljárásban történő alkalmazásának kizárására. Ezen túlmenően kérte a Bevándorlási és Állampolgársági

Hivatal 4438/2007/B számú és 106-Á-8196/2007. számú, az Igazságügyi és Rendészeti miniszter IRM/AKHFO/506-2/2008. számú, valamint a Fővárosi Bíróság 5.K.30.696/2009. számú eljárásában a Kr. 30. § (8) bekezdése, a Nytvvhr. 15. § (4) bekezdése és 16. § (4) bekezdése, a Bmr. 30. § (1) bekezdését alkalmazó azon jogszabályi értelmezés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, annak érdekében, hogy a fenti jogszabályhelyeket azon személyek tekintetében is alkalmazni kelljen, akik a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény – 2006. január 1. napjától 2011. március 8. napjáig hatályban volt – 20/B. § (2) bekezdése alapján kérték, hogy a honosítási vagy visszahonosítási eljárásban a külföldi helységneveknek kizárólag a magyar megfelelőjét használják.

- [2] Az Alkotmánybíróság 2012. január 18-án kelt, XX/836-1/2012. AB végzésében az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 73. § (1) bekezdése alapján felhívta az indítványozót indítványa kiegészítésére, amely a kötelező jogi képviselő igazolására, valamint az alkotmányjogi panasz Alaptörvénynek való megfeleltetésére irányult. Az indítványozó hozzátartozója – a postai szolgáltatások ellátásáról és minőségi követelményeiről szóló 79/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet 19. § (1) bekezdés a) pontja alapján – mint helyettes átvevő – a végzést 2012. február 3-án átvette, azonban az indítványozó a megadott határidőig, azaz 2012. március 31-ig a végzésben foglalt indítvány-kiegészítési kötelezettségének nem tett eleget.
- [3] Az Alkotmánybíróság visszautasítja az indítványt, ha megállapítja a hiánypótlás elmaradását, amely az ügy elbírálását ellehetetleníti. Tekintettel arra, hogy az indítványozó a felhívásban foglaltakat nem teljesítette, és a hiánypótlás elmaradása az indítvány érdemi elbírálását ellehetetlenítette, ezért az Alkotmánybíróság az Abtv. 64. § c) pontja alapján az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2012. október 1.

Dr. Holló András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/836/2012.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3274/2012. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének vizsgálatára irányuló alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Bíróság 6.K.33.936/2010. számú ítéletével összefüggésben benyújtott, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény – 2009. január 1-jétől 2011. január 1-jéig hatályos – 21. § (4) bekezdésének második mondata, valamint a közigazgatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegések köréről, az e tevékenységekre vonatkozó rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, felhasználásának rendjéről és az ellenőrzésben történő közreműködés feltételeiről szóló 410/2007. (XII. 29.) Korm. rendelet – 2010. április 1-jétől 2011. április 1-jéig hatályos – 9. § (4) bekezdés első mondata alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján 2011. április 27-én alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Fővárosi Bíróság 6.K.33.936/2010/5. számú ítélete ellen, melyben kérte a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) – 2009. január 1-jétől 2011. január 1-jéig hatályos – 21. § (4) bekezdésének második mondata, valamint a közigazgatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegések köréről, az e tevékenységekre vonatkozó rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, felhasználásának rendjéről és az ellenőrzésben történő közreműködés feltételeiről szóló 410/2007. (XII. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) – 9. § (4) bekezdése első mondata alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] A Kkt. rendelkezése – az indítványozó álláspontja szerint – azért alkotmányellenes, mert az Alkotmányról szóló 1949. évi XX. törvény 70/A. § (1) bekezdése szerint tiltott, egyéb helyzet szerinti megkülönböztetést valósít meg azáltal, hogy gyorsajtás esetén nem tartalmazza az elévülés idejét, míg a Kkt. más rendelkezése meghatározza az elévülés idejét.
- [3] Ezen túlmenően alkotmányellenesnek vélte az indítványozó jogi képviselője a Korm.r. 9. § (4) bekezdésének 2010. április 1-jétől 2011. április 1-jéig hatályos első mondatát, amely szerint „[a] Kkt. 21. § (4) bekezdésében meghatározott határidő is jog-

vesztő”, hiszen „egy kormányrendelet nem egyértelműsíthet törvényt”. Ez a szabály – nézete szerint – ellentétes a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. §-ával is, miszerint „alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabállyal”.

- [4] 2. Az Alkotmánybíróság 2012. január 18-án kelt, XX/838-1/2012. AB végzésében az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 73. § (1) bekezdése alapján felhívta az indítványozót indítványa kiegészítésére, amely a kötelező jogi képviselet igazolására, valamint az alkotmányjogi panasz Alaptörvénynek való megfeleltetésére irányult. Az indítványozó jogi képviselője a végzést 2012. február 3-án átvette, azonban a megadott határidőig, azaz 2012. március 31-ig a végzésben foglalt indítvány-kiegészítési kötelezettségének nem tett eleget.
- [5] 3. Az Alkotmánybíróság visszautasítja az indítványt, ha megállapítja a hiánypótlás elmaradását, amely az ügy elbírálását ellehetetleníti. Tekintettel arra, hogy az indítványozó jogi képviselője a felhívásban foglaltakat nem teljesítette, és a hiánypótlás elmaradása az indítvány érdemi elbírálását ellehetetlenítette, ezért az Alkotmánybíróság az Abtv. 64. § c) pontja alapján az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2012. október 1.

Dr. Holló András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/838/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3275/2012. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének vizsgálatára irányuló alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Bíróság 4.K.30.979/2006/12. ítéletével összefüggésben benyújtott,

az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény – 2004. január 1. napjától 2011. november 29. napjáig hatályban volt – 33. § (2) bekezdés 23. pontja alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére, valamint alkalmazhatóságának kizárására irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] Az indítványozó 2007. március 9-én benyújtott indítványában alkotmányjogi panasszal élt a Fővárosi Bíróság 4.K.30.979/2006/12. ítélete ellen, melyben kérte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény – 2004. január 1. napjától 2011. november 29. napjáig hatályban volt – 33. § (2) bekezdés 23. pontja alkotmányellenességének és megsemmisítésének megállapítását, valamint alkalmazhatóságának kizárását.
- [2] Az Alkotmánybíróság 2012. január 18-án kelt, XX/883-1/2012. AB végzésében az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 73. § (1) bekezdése alapján felhívta az indítványozót indítványa kiegészítésére, amely a kötelező jogi képviselet igazolására, valamint az alkotmányjogi panasz Alaptörvénynek való megfeleltetésére irányult. Az indítványozó képviselője a végzést 2012. február 15-én átvette, azonban az indítványozó a megadott határidőig, azaz 2012. március 31-ig a végzésben foglalt indítvány-kiegészítési kötelezettségének nem tett eleget.
- [3] Az Alkotmánybíróság visszautasítja az indítványt, ha megállapítja a hiánypótlás elmaradását, amely az ügy elbírálását ellehetetleníti. Tekintettel arra, hogy az indítványozó a felhívásban foglaltakat nem teljesítette, és a hiánypótlás elmaradása az indítvány érdemi elbírálását ellehetetlenítette, ezért az Alkotmánybíróság az Abtv. 64. § c) pontja alapján az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2012. október 1.

Dr. Holló András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/883/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3276/2012. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

A Közép-magyarországi Regionális Államigazgatási Hivatal Hatósági Főosztályának B-344/2/2009. sorszámu határozatával összefüggésben benyújtott, Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat 23/1996. (XII. 4.) rendelete 4. §-ának alaptörvény-ellenessége megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] Az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál.
- [2] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján a Közép-magyarországi Regionális Államigazgatási Hivatal Hatósági Főosztályának (a továbbiakban: Hatóság) B-344/2/2009. sorszámu, 2009. március 31-én kelt határozatával összefüggésben nyújtott be alkotmányjogi panaszt, melyben a Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat (a továbbiakban: Önkormányzat) 23/1996. (XII. 4.) rendelete 4. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, valamint alkalmazási tilalom kimondását is kérte.
- [3] Az indítványozó szerint az Önkormányzat rendeletének támadott – adómentességre vonatkozó – szakasza hátrányos megkülönböztetést alkalmaz a magánszemély és a jogi személy tulajdona között az építményadó vonatkozásában. A támadott rendelkezés mentesíti a magánszemélyt a tulajdonában álló lakás vonatkozásában az építményadó megfizetése alól, a jogi személy lakástulajdonát pedig egységesen adóztatja. A panaszos álláspontja szerint sérti a jogbiztonságot az a tény, hogy az indítvány a hatályban lévő Alaptörvény alapján, és nem a 2009-ben hatályban volt Alkotmány alapján kerül elbírálásra, valamint kifogásolja azt, hogy az Alaptörvény „kétségtelenül megfeledezett a köztulajdon és a magántulajdon egyenjogúsága elvének átvételéről”. [Alkotmány 9. § (1)]. Az elv létezését a Nemzeti Hitvallásból, az Alapvetés B) cikkéből, az

M) cikk (2) pontjából, a Q) cikkből, a XXX. cikkből, valamint a 32. cikk (3) bekezdéséből levezethetőnek tartja.

- [4] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért jelen ügyben mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az indítvány eleget tesz-e az alkotmányjogi panasz befogadására vonatkozó formai és tartalmi követelményeknek.
- [5] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése a befogadhatóság formai feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz eljárást kezdeményező indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A panaszos nem jelölte meg azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, a kiegészítő indítvány alapján azonban megállapítható, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdés szerinti eljárást kezdeményezi.
- [6] Az indítvány hivatkozik az Alaptörvény rendelkezéseinek sérelmére, teszi ezt azonban azért, hogy alátámassza az Alkotmány 9. § (1) bekezdésében írt köztulajdon és magántulajdon egyenlő védelmét deklaráló alkotmányos elv Alaptörvényben való továbbélését. A diszkrimináció tilalmának sérelmét csak említi, a vonatkozó alaptörvényi rendelkezést azonban nem jelöli meg. Az indítvány nem tartalmaz arra vonatkozóan indokolást, hogy a megjelölt alaptörvényi rendelkezések miért sérülnek a támadott rendelettel összefüggésben.
- [7] Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel azt állapította meg, hogy a panasz nem felel meg a határozott kérelem Abtv. 52. § (1) bekezdés a), b), e) és f) pontjában írt követelményének, ezért azt az Abtv. 64. § d) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében előírtakra is, a rendelkező részben foglaltak szerint visszautasította.

Budapest, 2012. október 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/93/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3277/2012. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény 11. § (1) bekezdés második mondatának „a Magyar Honvédség (...tiszt)-je” szövegrésze, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 5. § (1) bekezdés első mondatának a Magyar Honvédség (...tiszt)-je” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése szerinti, 2012. június 28-án benyújtott alkotmányjogi panaszában a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény 11. § (1) bekezdésének fenti szövegrésze, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 5. § (1) bekezdése fenti szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta arra hivatkozással, hogy e rendelkezések az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, XV. cikk (1)–(2) bekezdését, XXIII. cikkét sértik.
- [2] Az indítványozó azt tartja alaptörvény-ellenesnek, hogy csak a Magyar Honvédség kötelékébe tartozó tiszt láthatja el mind a katonai ügyész, mind a katonai bíró feladatát. Hivatkozott arra, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 122. § (1) bekezdése értelmében a katonai bűncselekmény elkövetője nemcsak a Magyar Honvédség tényleges állományú tagja, hanem a rendőrség, a büntetés-végrehajtási szervezet és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja is lehet, utóbbi elkövetők esetében pedig a vád tárgyává tett cselekmény a rendvédelmi szervek jogállását szabályozó törvény rendelkezésének megsértését is jelentheti. Ezért álláspontja szerint a hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütközik, ha a rendvédelmi szervek tagjaival szemben indult büntetőeljárársban nem e szervek tagja vezetheti a nyomozást és nem lehet bíró, továbbá sérül a közhivatal viseléséhez való jog, valamint a jogállamiság elve.

[3] 2. Az Abtv. 30. §-a alapján az Abtv. 26. § (2) bekezdése alapján benyújtott panaszt a vitatott jogszabály hatályba lépésétől számított száznyolcvan napon belül kell benyújtani. A kifogásolt jogszabályok 2012. január 1-jén léptek hatályba, így az indítvány a fenti határidőn belül érkezett.

[4] 2.1. Az Abtv. 51. § (1) bekezdés e) pontja szerint az indítványban meg kell indokolni, hogy a sérelmezett jogszabály miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. A jogállamiság elvének sérelmével összefüggésben az indítvány indokolása csak arra korlátozódik, hogy azt a rendelkezéseknek az Alaptörvény XV. és XXIII. cikkével való ellentéte eredményezi. Ez az érvelés nem elégíti ki az Abtv. 51. § (2) bekezdés e) pontjában írt követelményt, ezért ebben a vonatkozásban az Alkotmánybíróság az indítványt az Ügyrend az Abtv. 64. § d) pontja alapján visszautasította.

[5] 2.2. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése szerint vizsgálni kell az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

[6] Az indítványozó közvetlen érintettségét a támadott rendelkezések kapcsán nem alapozza meg az a tény, hogy mint a rendőrség hivatásos állományú tagja, nem felel meg a kifogásolt jogszabályokban szereplő kinevezés kritériumainak. A jogszabályok vele szemben nem kerültek alkalmazásra, és személyét, jogviszonyait közvetlenül nem érintik.

[7] Ezért ebben a vonatkozásban az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2012. október 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3165/2012.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3278/2012. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény végrehajtásáról szóló 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet 16. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó 2012. május 14-én érkezett, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszában a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény végrehajtásáról szóló 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet (a továbbiakban: TnyR.) 16. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és visszamenőleges hatállyal történő megsemmisítését indítványozta. A beadvány tartalmazza azt is, hogy a már végrehajtott rendelkezés esetében az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy az ellentétes volt a végrehajtásakor hatályos Alkotmánnyal, illetőleg a jelenleg hatályos Alaptörvénnyel.
- [2] Csatolta az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság (a továbbiakban: NYUFI) Jogorvoslati Főosztálya 55-14524/2011/0020 számú, 2012. március 6-án kelt határozatát, amely a támadott rendelkezés alapján nem adott azonban helyt a fellebbezésének abban a részében, amelyben az indítványozó a részmunkaidőben eltöltött időszak teljes tartamát szolgálati időként kérte figyelembe venni.
- [3] Az indítványozó szerint a TnyR. 16. § (2) bekezdésében foglalt, az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset meghatározására a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 39. §-a szerinti, arányosan elismert szolgálati idő alkalmazása esetére vonatkozó számítási mód az Alaptörvény M) cikkét, O) cikkét, I. cikkét, XII. cikk (1) bekezdését, XIII. cikkét és XV. cikkét sérti, mert a részmunkaidőben foglalkoztatottak szolgálati idejét és ezáltal nyugdíjuk összegét csökkenti. Azáltal, hogy a járulékkal fedezett teljes időszakra nem jár nyugdíjszolgáltatás, alapvető jogot korlátoz, a tulajdonhoz való jog sérelmét eredményezi, valamint indokolatlan különbséget tesz a részmunkaidős és más, olyan jogosultak között, akik számára a kedvezőbb lehetőség választását teszi lehetővé. Az indítványozó álláspontja szerint a jogsérelem közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be, a „bírói jogorvoslattal nem támadható közigazgatási határozat alapjául szolgáló jogszabály, jogi rendelkezés alaptörvény-ellenessége miatt.”
- [4] 2. Az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálásra nem alkalmas.
- [5] 2.1. Az indítvány nem elégíti ki az Abtv. 52. § (1) bekezdés e) pontja által támasztott tartalmi követelményt, amely szerint indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. Az indítványozó a támadott rendelkezésnek az Alaptörvény M) cikkével, O) cikkével, XII. cikk (1) bekezdésével való ellentéte kapcsán érvelést nem adott elő. Ebben a vonatkozásban az Alkotmánybíróság az indítványt az Abtv. 64. § d) pontja szerint visszautasította.
- [6] 2.2. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.
- [7] A panasszal érintett rendelkezés azonban nem közvetlenül alkalmazandó, hanem a NYUFI határozata révén hatályosuló norma. A Ket. 109. § (1) bekezdése szerint e határozat ellen bírósági felülvizsgálat kezdeményezhető, amelyre a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény közigazgatási perekre vonatkozó XX. fejezete, ezen belül a társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálatát szabályozó 341. §-a vonatkozik. Így a közigazgatási perben hozott jogerős döntés ellen lehetne helye az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasz előterjesztésének.
- [8] Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság az indítványt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés e) pontja alapján visszautasította.
- [9] 2.3. A „végrehajtott” jogszabályi rendelkezésnek az Alkotmánnyal való ellentéte megállapítására irányuló kérelem elbírálására az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre, ezért ezen indítványi részt az Abtv. 64. § a) pontja alapján az Alkotmánybíróság visszautasította.

Budapest, 2012. október 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2928/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3279/2012. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 19. § (7) bekezdése és 33. § (3) bekezdése, az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény 9. § (3) bekezdése és 11. § (4) bekezdése, az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény 13. § (4) bekezdése, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 24. § (10)–(11) bekezdése, 62/A. §-a, 123. § (6) és (12) bekezdése, a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 12. § (7) bekezdése és 1. számú melléklete, Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata, 48. § (1) bekezdése és 49. § (6) bekezdése alaptörvény-ellenességének vizsgálatára és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1. Az indítványozó magánnyugdíjpénztár tagja. 2012. május 14-én érkezett, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszában a magán-nyugdíjpénztári befizetésekhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 2010. évi CI. törvény (a továbbiakban: Mód.tv1.) 1–5. §-a, a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alapról, és a szabad nyugdíjpénztár-választás lebonyolításával összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló 2010. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Mód.tv2.) 18. §-a, 19. §-a, 28. §-a, 34. §-a és 36. §-a, valamint az általuk módosított – és a rendelkező részben felsorolt – rendelkezések, továbbá Magyarország gaz-

dasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: stabilitási törvény) 42. § (2) bekezdésének második mondata, 48. § (1) bekezdése, 49. § (6) bekezdése, végül a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 12. § (7) bekezdése és 1. számú melléklete tekintetében kérte annak megállapítását, hogy a támadott rendelkezések ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, II. cikkével, XIII. cikkével, XV. cikk (2) bekezdésével és XIX. cikk (4) bekezdésével. Indítványozta a „hatályban lévő rendelkezések” visszamenőleges hatállyal történő megsemmisítését és alkalmazási tilalom „általános érvényű kimondását”, a „végrehajtott rendelkezések esetében, amelyek tekintetében nincs mód az alkalmazási tilalom kimondására,” pedig annak megállapítását, hogy ellentétesek voltak „a végrehajtáskor hatályos Alkotmánnyal, illetőleg a jelenleg hatályos Alaptörvénnyel.”

[2] Indokolásában azt hangsúlyozta, hogy a kifogásolt rendelkezések, azok „jogi környezete” és „magának a jogalkotásnak a módja” folytán sérültek az Alaptörvény megjelölt rendelkezései. A Tny. nem biztosít a társadalombiztosítási rendszerben lévőkkel azonos nyugellátást, hátrányosan megkülönböztetve a pénztártagokat.

[3] 2. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint ha az indítvány egy módosító rendelkezés tartalma alkotmányellenességének megállapítására irányul, akkor az Alkotmánybíróság nem az új rendelkezést hatályba léptető, hanem a módosítás révén az új rendelkezést magába foglaló (inkorporáló) jogszabály alkotmányellenességét vizsgálja meg. [8/2003. (III. 14.) AB határozat, ABH 2003, 74, 81.; 935/B/2002. AB határozat, ABH 2004, 1690, 1692.]

[4] Ezért az Alkotmánybíróság a módosított rendelkezések alaptörvény-ellenességének vizsgálatát végezte el.

[5] 2.1. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

[6] Az Abtv. 30. §-a értelmében az Abtv. 26. § (2) bekezdése alapján benyújtott panaszt a vitatott jogszabály hatályba lépésétől számított száznolcvan napon belül kell benyújtani. Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 50. §-a szerint a beadvány benyújtására nyitva álló törvényi határidő esetén a beadványnak a határidő utolsó napjáig a beadvány érkeztetésére az Abtv. alapján jogosult szervhez be kell érkeznie.

- [7] A panasz 2012. május 14-én érkezett az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó az Abtv. 30. § (4) bekezdésére hivatkozással állította, hogy a panaszt az Alaptörvényben biztosított jogsérelem bekövetkezésétől, 2011. december 31-étől számított száznyolcvan napon belül, határidőben terjesztette elő. E rendelkezés azonban az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti panasz esetében kizárja az alkotmánybíró-sági eljárás megindításának lehetőségét az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépéstől számított száznyolcvan nap elteltével. Mivel a támadott rendelkezések közül a Mód.tv1., a Mód.tv2. és a Tny. szabályai 2010-ben léptek hatályba, e jogszabályi rendelkezések, illetőleg az általuk módosított szabályok tekintetében az alkotmányjogi panaszt az indítványozó elkésztően terjesztette elő. Ezért ebben a vonatkozásban az Ügyrend 30. § (5) bekezdésére figyelemmel az Alkotmánybíróság az indítványt visszautasította.
- [8] 2.2. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [9] A stabilitási törvény egyes rendelkezései alaptörvény-ellenességére vonatkozó indítvány a fenti határidőn belül érkezett, azonban az a 48. § (2) bekezdés és az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseinek az ellentétére nem tartalmaz értékelhető indoklást. Ebben a vonatkozásban az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltaknak, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 64. § d) pontja alapján visszautasította.
- [10] 2.3. Az indítványozó közvetlen érintettsége a stabilitási törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata kapcsán nem állapítható meg. A rendelkezés a költségvetés járulékbéveleivel áll összefüggésben: a társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény 1. § (2) bekezdése értelmében a Nyugdíjbiztosítási Alap az államháztartás központi alrendszerének része, és Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény a központi alrendszer előirányzatai alatt, a 16. § (1) bekezdésében tartalmazza a Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetését. Így az, hogy a nyugdíjjárulék hova folyik be, önmagában nem érinti az indítványozó jogait. A nyugdíjjárulék a korábbi szabályozás szerint is a Nyugdíjbiztosítási Alapot illette.
- [11] Ezért az Alkotmánybíróság az indítványt e részében az Abtv. 64. § a) pontja alapján visszautasította.
- [12] 2.4. A stabilitási törvény 49. § (6) bekezdése a pénztártagok számára egy újabb átlépési lehetőséget biztosított 2012. március 31-ig, illetőleg az ezzel kapcsolatos eljárást rögzíti. Az indítványozó 2011-ben már nyilatkozott a tagsági jogviszonya fenntartásáról, jelenleg is pénztártag, így a rendelkezés által megnyitott újabb átlépés lehetőségével nem élt, miáltal e szabályok tekintetében nem tekinthető közvetlenül érintettnek, emellett azok már teljesebben mentek és nem alkalmazhatók, mert a nyilatkozó tagok tagsági jogviszonya 2012. május 31-ével megszűnt. Így e tekintetben az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel az Alkotmánybíróság az indítványt visszautasította.
- [13] 2.5. A hatályon kívül helyezett rendelkezések Alkotmánnyal való ellentéte elbírálására irányuló indítványt hatáskör hiányában, az Abtv. 64. § a) pontja szerint utasította vissza az Alkotmánybíróság, míg arra figyelemmel, hogy valamennyi indítványi elem visszautasításra került, az alkalmazási tilalom tárgyában nem kellett döntenie.

Budapest, 2012. október 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2927/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3280/2012. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének utólagos vizsgálatára irányuló alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 183. § (1) és (4) bekezdéseivel összefüggésben mulasztással előidézett alaptör-

vény-ellenesség megállapítására irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az alkotmányjogi panasz előterjesztőjének képviselője 2010. szeptember 27. napján utólagos normakontrollra irányuló indítvánnyal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 183. § (1) és (4) bekezdései alkotmányellenességének megállapítását és visszamenőleges hatályú megsemmisítését kérte.
- [2] Az indítványozó azt kifogásolta, hogy a hivatásos állomány tagjainak szolgálati időt elismerő támogatásáról szóló 17/2009 (VI. 4.) IRM rendelet által megállapított szolgálati időt elismerő támogatásból, az úgynevezett hűségpénzből (a továbbiakban: támogatás) a járulékok – így a nyugdíjjárulékok is – levonásra kerül, ugyanakkor a Hszt. kifogásolt rendelkezései alapján nem számít bele a nyugdíjalapba, noha egyértelműen szolgálati viszony keretében elért jövedelemnek tekinthető. Az indítványozó az Alkotmány 2. § (1) bekezdés, 70/A. §, 70/B. § (2) bekezdés, 70/E. § (1) bekezdés sérelmére hivatkozott.
- [3] Az indítványozó – az Alkotmánybíróság IV/1017-1/2012. AB végzésére hivatkozással – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. §-a alapján 2012. március 30-án alkotmányjogi panasz keretében kérte a még el nem bírált indítványa elbírálását. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában változatlanul a Hszt. szolgálati nyugdíj megállapítására vonatkozó 183. § (1) és (4) bekezdését támadta. Fenttartva korábbi álláspontját kifejtette, hogy a szolgálati viszony keretében elért minden jövedelmet, ami nyugdíjjárulékkal terhelt, így a támogatást is, figyelembe kell venni a nyugdíjszámítás során. Álláspontja szerint a kifogásolt rendelkezés – a támogatásnak a juttatásokból történő kihagyására tekintettel – „alapszabálysértő”. Ezért a Hszt. 183. § (4) bekezdésének kiegészítését tartotta szükségesnek.
- [4] 2. Az alkotmányjogi panasz az indítványozó indítványozási jogosultságának hiánya miatt nem fogadható be.
- [5] Az indítvány bár a kifogásolt rendelkezések alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló kérelmet ad elő, nem a rendelkezések megsemmisítésére vagy – tekintettel arra, hogy a kifogásolt rendelkezéseket a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. tör-

vény 58. § k) pontja 2012. január 1. napjától hatályon kívül helyezte – alkalmazásuk kizárására, hanem annak kiegészítésére, vagyis mulasztás megállapítására irányul, ennek megokolásával.

- [6] Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (rég. Abtv.) 21. § (4) bekezdése értelmében 2011. december 31-ig bárki indítványozhatta az 1. § e) pontja szerinti mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megszüntetésére irányuló eljárást. Az Abtv. 2012. január 1-jei hatályba lépése óta annak 46. § (1)–(2) bekezdése a jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállásának megállapítását, mint az Alkotmánybíróság által hatáskörei gyakorlása során alkalmazható jogkövetkezményt szabályozza, nem önálló eljárásként. Ebből következően külön mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállásának megállapítására irányuló indítvány előterjesztésére senkinek nincs jogszabály adta lehetősége.
- [7] Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 64. § b) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2012. október 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2706/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3281/2012. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének vizsgálatára irányuló alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény 45. § (1) bekezdése, 45/A. § (1) bekezdése és a 48. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] Az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése szerinti eljárásban az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény 45. § (1) bekezdése, 45/A. § (1) bekezdése és a 48. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [3] A panaszos szerint a kifogásolt rendelkezés az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe, a Q) cikk (3) bekezdésébe, az R) cikk (1) bekezdésébe, a T) cikk (3) bekezdésébe, az I. cikk (1)–(4) bekezdésébe, a II. cikkbe, a III. cikkbe, a VIII. cikk (2) bekezdésébe, a XV. cikk (2) bekezdésébe és a 24. cikk (1) bekezdésébe ütközik.
- [4] Az alkotmányjogi panasz nem fogadható be, mert az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti feltételeknek nem felel meg.
- [5] Az Átv. támadott rendelkezései nem tekinthetők „közvetlenül alkalmazandó, hatályosuló” normának, mert az csak a tényésztesi hatóság döntése révén hatályosul, ezért az indítvány az Abtv. 26. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételeknek nem felel meg. Nem felel meg az indítvány az Abtv. 26. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételeknek sem, ugyanis az indítványozó nem merítette ki a jogorvoslati lehetőségeit, amelynek lehetőségét az Átv. 45/A. § (8) bekezdése biztosítja, kimondva, hogy a szankciót, bírságot megállapító határozat bíróságon megtámadható.
- [6] Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 64. § d) pontja, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2012. október 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3075/2012.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3282/2012. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCIV. törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata, 48. § (2) bekezdése, valamint 49. § (6) bekezdése által kiegészített, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 24. § (15)–(19) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók 2012. június 15-én érkezett, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése szerinti, együttesen előterjesztett alkotmányjogi panaszukban Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCIV. törvény (a továbbiakban: stabilitási törvény) 42. § (2) bekezdésének második mondata, 48. § (2) bekezdése, illetőleg a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 24. §-ának a stabilitási törvény 49. § (6) bekezdésével kiegészített (15)–(19) bekezdése tekintetében kérték annak megállapítását, hogy a támadott rendelkezések ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, II. cikkével, XIII. cikkével és XV. cikk (2) bekezdésével. Indítványozták „a még hatályban lévő rendelkezéseknek” visszamenőleges hatállyal történő megsemmisítését és alkalmazási tilalom „általános érvényű kimondását”. A „végrehajtott rendelkezések esetében, amelyek tekintetében nincs mód az alkalmazási tilalom kimondására,” kérték annak megállapítását, hogy ellentétesek voltak „a végrehajtáskor hatályos Alkotmánnyal, illetőleg a jelenleg hatályos Alaptörvénnyel.”
- [2] Álláspontjuk szerint a tagoknak a társadalombiztosítási rendszerbe való kényszerítése alkalmas arra, hogy veszélyeztesse a tagok tulajdonát képező pénztárak működőképességét. A stabilitási törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata, amely

szerint a nyugellátás fedezetére fizetett járulékok a Nyugdíjbiztosítási Alapot illetik meg, várományok megszerzését korlátozza, ugyanakkor nem tartalmaz ellentételezést, ezért az Alaptörvény XIII. cikkébe ütközik és ellentétes a jogbiztonság elvével. Az Alaptörvény ugyanezen rendelkezéseivel áll ellentétben a stabilitási törvény 48. § (2) bekezdése, amely a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvényből (a továbbiakban: Tbj.) kiiktatta a magánnyugdíjpénztári tagokra utalásokat. A szabályozás módja a pénztártagok számára megállapítható nyugdíjjal összefüggésben a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer résztvevőinek és a pénztártagok eltérő kezelése utóbbiak hátrányos megkülönböztetését eredményezi.

- [3] 2. Az Abtv. 30. §-a értelmében az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti panaszt a vitatott jogszabály hatályba lépésétől számított száznolcvan napon belül lehet benyújtani. Az Ügyrend 50. §-a úgy rendelkezik, hogy a beadvány benyújtására nyitva álló törvényi határidő esetén a beadványnak a határidő utolsó napjáig a beadvány érkeztetésére az Abtv. alapján jogosult szervhez be kell érkeznie. Mivel a stabilitási törvény 46. § (1)–(2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a támadott rendelkezések közül a 48–49. § 2011. december 31-én, míg a 42. § 2012. január 1-jén lépett hatályba, az indítvány a fenti határidőn belül érkezett.
- [4] 2.1. Az indítvány az Abtv. 51. § (1) bekezdés e) pontjában írt formai követelményt az alábbi vonatkozásban nem elégíti ki:
- [5] A stabilitási törvénynek a Tbj. tagdíjfizetési kötelezettségre vonatkozó szabályait hatályon kívül helyező 48. § (2) bekezdése, valamint az Alaptörvény B) cikke és XIII. cikke ellentétére az indítványok értekelhető indokolást nem tartalmaznak. A felhozott érvelés a nyugdíjrendszer egészének reformjára vonatkozó szabályrendszerrel áll összefüggésben.
- [6] Az Mpt.-nek a stabilitási törvény 49. § (6) bekezdésével módosított, a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő újabb visszalépési lehetőséget tartalmazó szabályok kapcsán az indítványozók szintén nem okolják meg, hogy e rendelkezések milyen okból ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [7] Ezért ebben a vonatkozásban az Abtv. 52. § (1) bekezdés e) pontjára figyelemmel az Alkotmánybíróság az indítványt az Abtv. 64. § d) pontja szerint visszautasította.
- [8] 2.2. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése szerint vizsgálni kell az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának

törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.

- [9] Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.
- [10] Az indítványozók közvetlen érintettsége a stabilitási törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata kapcsán nem állapítható meg. A rendelkezés a költségvetés járulékbévételeivel áll összefüggésben: a társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény 1. § (2) bekezdése értelmében a Nyugdíjbiztosítási Alap az államháztartás központi alrendszerének része, és Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény a központi alrendszer előirányzatai alatt, a 16. § (1) bekezdésében tartalmazza a Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetését. Így az, hogy a nyugdíjjárulék hova folyik be, önmagában nem érinti az indítványozók jogait. A nyugdíjjárulék a korábbi szabályozás szerint is a Nyugdíjbiztosítási Alapot illette.
- [11] Ezért az Alkotmánybíróság e tekintetben az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontja szerint az indítványt visszautasította.

- [12] 2.3. A hatályon kívül helyezett, vagy „végrehajtott” jogszabályi rendelkezéseknek az Alkotmánnyal való ellentéte megállapítására irányuló kérelmet az Alkotmánybíróság hatásköre hiányában, az Abtv. 26. §-ában foglaltakra figyelemmel az Abtv. 64. § a) pontja alapján utasította vissza. Mivel valameny-i indítványi elem visszautasításra került, az alkalmazási tilalom tárgyában nem kellett döntenie.

Budapest, 2012. október 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3096/2012.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3283/2012. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a társadalombiztosítás el-
látásaira és a magánnyugdíjra jogosultokról, vala-
mint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi
LXXX. törvény 19. § (7) bekezdése és 33. § (3) be-
kezdése, az egyszerűsített közteherviselési hozzá-
járulásról szóló 2005. évi CXX. törvény 9. § (3) be-
kezdése és 11. § (4) bekezdése, az egyszerűsített
foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény
13. § (4) bekezdése, a magánnyugdíjról és a ma-
gán-nyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII.
törvény 24. § (10)–(11) bekezdése és 62/A. §-a,
123. § (6) és (12) bekezdése, a társadalombiztosítási
nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 12. §
(7) bekezdése, 20. § (2) bekezdése és 1. számú mel-
léklete, Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló
2011. évi CXCV. törvény 42. § (2) bekezdésének
második mondata, 48. § (1) bekezdése és 49. §
(6) bekezdése alaptörvény-ellenességének vizsgá-
latára és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi
panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó magánnyugdíjpénztár tagja.
[2] 2012. május 9-én érkezett, az Alkotmánybíróságról
szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban:
Abtv.) 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi
panaszában a magán-nyugdíjpénztári befizetések-
hez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 2010.
évi CI. törvény (a továbbiakban Mód.tv1.) 1–5. §-a,
a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alapról, és a
szabad nyugdíjpénztár-választás lebonyolításával
összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló
2010. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Mód.tv2.)
18. §-a, 19. §-a, 28. §-a, 34. §-a és 36. §-a, valamint
az általuk módosított – és a rendelkező részben fel-
sorolt – rendelkezések, továbbá Magyarország gaz-
dasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény
(a továbbiakban: stabilitási törvény) 42. § (2) beke-
zdésének második mondata, 48. § (1) bekezdése,
49. § (6) bekezdése, végül a társadalombiztosítási
nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a to-
vábbiakban: Tny.) 12. § (7) bekezdése, 20. § (2) be-
kezdése és 1. számú melléklete tekintetében kérte
annak megállapítását, hogy a támadott rendelkezé-
sek ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdé-

- sével, II. cikkével, XIII. cikkével, XV. cikk (2) beke-
zdésével és XIX. cikk (4) bekezdésével. Indítványoz-
ta a „hatályban lévő rendelkezések” visszamenőle-
ges hatállyal történő megsemmisítését és alkalma-
zási tilalom „általános érvényű kimondását”, a
„végrehajtott rendelkezések esetében, amelyek te-
kintetében nincs mód az alkalmazási tilalom ki-
mondására,” pedig annak megállapítását, hogy el-
lentétesek voltak „a végrehajtáskor hatályos Alkot-
mánnyal, illetőleg a jelenleg hatályos Alaptör-
vénnyel.”
- [3] Az indítványozó érvelésének lényege, hogy a táma-
dott szabályok, azok „jogi környezete” és „magá-
nak a jogalkotásnak a módja” folytán sérültek az
Alaptörvény megjelölt rendelkezései. A Tny. nem
biztosít a társadalombiztosítási rendszerben lévők-
kel azonos nyugellátást, hátrányosan megkülön-
böztetve a pénztártagokat.
- [4] 2. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint, ha az
indítvány egy módosító rendelkezés tartalma alkot-
mányellenességének megállapítására irányul, ak-
kor az Alkotmánybíróság nem az új rendelkezést
hatályba léptető, hanem a módosítás révén az új
rendelkezést magába foglaló (inkorporáló) jogsza-
bály alkotmányellenességét vizsgálja meg. [8/2003.
(III. 14.) AB határozat, ABH 2003, 74, 81.;
935/B/2002. AB határozat, ABH 2004, 1690, 1692.]
- [5] Ezért az Alkotmánybíróság a módosított rende-
lések alaptörvény-ellenességének vizsgálatát vé-
gezte el.
- [6] 2.1. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése úgy rendelkezik,
hogy alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybíró-
ság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető,
ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésé-
nek alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvet-
lenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsé-
lem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jog-
orvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az
indítványozó már kimerítette.
- [7] Az Abtv. 30. §-a alapján az Abtv. 26. § (2) bekezdé-
se szerinti panaszt a vitatott jogszabály hatályba lé-
pésétől számított száznyolcvan napon belül kell be-
nyújtani. Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének
50. §-a szerint a beadvány benyújtására nyitva álló
törvényi határidő esetén a beadványnak a határidő
utolsó napjáig a beadvány érkeztetésére az Abtv.
alapján jogosult szervhez be kell érkeznie. A pa-
nasz 2012. május 9-én érkezett az Alkotmány-
bírósághoz. A támadott rendelkezések közül a
Mód.tv1., a Mód.tv2. és a Tny. támadott szabályai
2010-ben léptek hatályba, illetőleg a Tny. 20. §
(2) bekezdése a Tny. kihirdetésétől hatályos, ezért e
jogszabályi rendelkezések, illetőleg az általuk mó-
dosított szabályok tekintetében az alkotmányjogi
panaszt az indítványozó elkésztetten terjesztette elő,
ezért ebben a vonatkozásban az Ügyrend 30. §

(5) bekezdésére figyelemmel az Alkotmánybíróság az indítványt visszautasította.

[8] 2.2. A stabilitási törvény egyes rendelkezései alaptörvény-ellenességére vonatkozó indítvány a fenti határidőn belül érkezett, azonban az a 48. § (2) bekezdése és az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseinek az ellentéte nem tartalmaz értékelhető indokolást. Ebben a vonatkozásban az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltaknak, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 64. § d) pontja alapján visszautasította.

[9] 2.3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.

[10] Az indítványozó közvetlen érintettsége a stabilitási törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata kapcsán nem állapítható meg. A rendelkezés a költségvetés járulékbevételeivel áll összefüggésben: a társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény 1. § (2) bekezdése értelmében a Nyugdíjbiztosítási Alap az államháztartás központi alrendszerének része, és Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény a központi alrendszer előirányzatai alatt, a 16. § (1) bekezdésében tartalmazza a Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetését. Így az, hogy a nyugdíjjáru-
lék hova folyik be, önmagában nem érinti az indítványozó jogait. A nyugdíjjáru-
lék a korábbi szabályozás szerint is a Nyugdíjbiztosítási Alapot il-
lette.

[11] Ezért az Alkotmánybíróság az indítványt e részében az Abtv. 64. § a) pontja alapján visszautasította.

[12] 2.4. A stabilitási törvény 49. § (6) bekezdése a pénztártagok számára egy újabb átlépesi lehetőséget biztosított 2012. március 31-ig, illetőleg az ezzel kapcsolatos eljárást rögzíti. Az indítványozó 2011-ben már nyilatkozott a tagsági jogviszonya fenntartásáról, jelenleg is pénztártag, így a rendelkezés által megnyitott újabb átlépesi lehetőségével nem élt, miáltal e szabályok tekintetében nem tekinthető közvetlenül érintettnek, emellett azok már teljességbe mentek és nem alkalmazhatók, mert a nyilatkozó tagok tagsági jogviszonya 2012. május 31-ével megszűnt. Így e tekintetben az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel az Alkotmánybíróság az indítványt visszautasította.

[13] 2.5. A hatályon kívül helyezett rendelkezések Alkotmánnyal való ellentéte elbírálására irányuló indítványt hatáskör hiányában, az Abtv. 64. § a) pontja szerint utasította vissza az Alkotmánybíróság, ar-

ra figyelemmel pedig, hogy valamennyi indítványi elem visszautasításra került, az alkalmazási tilalom tárgyában nem kellett döntenie.

Budapest, 2012. október 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2915/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3284/2012. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének vizsgálatára irányuló alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló 1992. évi II. törvény 16. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1. Az indítványozó a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 11.K.21.005/2005/6. számú ítélete ellen az Alkotmánybírósághoz 2006. május 11-én, az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 48. §-a alapján benyújtott, majd 2006. július 14-én és 2012. március 24-én kiegészített alkotmányjogi panaszában a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló 1992. évi II. törvény (a továbbiakban: Ámt.) 16. §-a alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Az Ámt. 16. §-a – a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló 1992. évi II. törvény módosításáról szóló 1992. évi L. törvény 5. §-ával történt módosítása óta, amely 1992. július 3-án lépett hatályba – a következőképpen rendelkezik: „A mezőgazdasági szövetkezet

közös használatában levő utak – a közutak kivételével – a helyi önkormányzat tulajdonába kerülnek.” Álláspontja szerint ez a támadott törvényhely sértette a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló, többször módosított 1949. évi XX. törvény 2. § (1) bekezdését, 9. § (1) bekezdését, 12. § (1) bekezdését és 13. § (5) – helyesen: (1) és (2) – bekezdését.

- [2] 2. Az Alkotmánybíróság 2012. január 17-én, IV/74-1/2012. számú végzésével tájékoztatta az indítványozót az ügyszám megváltozásáról, és felhívta a jogi képviselőt, hogy nyilatkozzon arról, hogy a továbbiakban is ellátja-e a folyamatban lévő ügyben az indítványozó jogi képviselőjét, valamint felhívta az indítványozót is, hogy amennyiben a jogi képviselő megbízatása időközben megszűnt volna, 2012. március 31-ig gondoskodjon jogi képviselőtéről; továbbá alkotmányjogi panaszát – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. §-ára és 52. § (1) bekezdésére tekintettel – egészítse ki a tekintetben, hogy a támadott jogszabályi rendelkezés a 2012. január 1-jén hatályba lépett Alaptörvény mely rendelkezéseit sérti és miért.
- [3] 3. Az indítványozó 2012. március 24-én érkezett indítvány-kiegészítésében alkotmányjogi panaszát – az Alkotmánybíróság IV/74-1/2012. AB végzésében foglaltaknak megfelelően, változatlanul bírósági eljárásban alkalmazott alaptörvény-ellenes jogszabállyal szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszként – fenntartotta, és előadta, hogy az Ámt. 16. §-a véleménye szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, M) cikk (1) és (2) bekezdését, I. cikk (4) bekezdését valamint XIII. cikkét sérti.
- [4] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdésének első mondata értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [5] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek.
- [6] 5. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének és az M) cikk (2) bekezdésének a sérelmére hivatkozott. Az Abtv.
26. § (1) bekezdés a) pontja értelmében alkotmányjogi panaszban az indítványozó valamely Alaptörvényben biztosított jogának a sérelmére kell hivatkozni. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése azonban a jogállamiság alkotmányos alapértékét deklaráló rendelkezés, az M) cikk (2) bekezdése pedig Magyarország gazdasági alaprendjének egyes elemeit, feltételeit meghatározó szabály; így e cikkekre önmagukban, további részletezés, vagy Alaptörvényben biztosított joggal fennálló kapcsolat, összefüggés bemutatása nélkül alkotmányjogi panasz nem alapítható.
- [7] 6. Az indítvány tartalmaz utalást az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésében foglalt vállalkozás szabadságára, valamint az I. cikk (4) bekezdése alapján a XIII. cikkben foglalt tulajdonhoz való jogra, és a kisajátítás alaptörvényi követelményeire. E rendelkezések kapcsán az indítvány annyit tartalmaz indokolásként, hogy az Alaptörvény ezen cikkeivel ellentétes az a hatósági határozat, amely a vállalkozót az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett, termőföldnek nem minősülő ingatlanon fennálló tulajdonjogától az Ámt. 16. §-a alapján megfosztja.
- [8] 6.1. Arra ugyanakkor nem mutat rá az indítvány, és nem támasztja alá kifejtett érveléssel, hogy az Ámt. 16. §-a a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 11.K.21.005/2005/6. számú jogerős ítéletében – amellyel összefüggésben az indítványozó az Alkotmánybírósághoz fordult alkotmányjogi panasszal – mi alapján minősíthető „alkalmazott jogszabálynak”. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése ugyanis feltételként tartalmazza, hogy azt a jogszabályt, amelynek alaptörvény-ellenességét alkotmányjogi panaszában az indítványozó állítja, az ügyben folytatott bírósági eljárásban alkalmazzák, vagyis az adott eljáráson keresztül az az indítványozót érintse.
- [9] A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 11.K.21.005/2005/6. számú ítéletéből, valamint az indítványhoz mellékelte, az Alkotmánybíróság részére megküldött dokumentumokból viszont az tűnik ki, hogy az említett ítéletben a bíróság abban a kérdésben döntött, hogy harmadik személy (akinek az indítványozó egy „külterület út” megjelölésű földrészletet el kívánt adni) tulajdonjog bejegyzési kérelmének helyt kell-e adni; és az e kérelmet elutasító hatósági határozat bírósági felülvizsgálata iránt az indítványozó által benyújtott keresetet elutasította. Az ítélet indokolásában a bíróság kitért rá, hogy az elutasítás oka az, hogy az indítványozó nem volt tulajdonosa a kérdéses földrészletnek, ezért azt el sem adhatta.
- [10] 6.2. Az is az ítélet indokolásából állapítható meg, hogy a kérdéses földrészlet tulajdonjogi helyzetének tisztázása, és az indítványozó tulajdonjogának e földrészlet tulajdoni lapjáról való törlésének jog-

szerúsége egy külön eljárás tárgyát képezte, amely eljárás a Legfelsőbb Bíróság 2004. június 15-én kelt, Kfv.IV.37.054/2005/4. számú felülvizsgálati ítéletével zárult. Az Ámt. 16. §-át az indítványhoz mellékelt dokumentumok alapján ebben az eljárásban alkalmazták az indítványozóra. A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság ezen eljárás befejezéséig a tárgyalást felfüggesztette, és ítéletét csak a Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.37.054/2005/4. számú felülvizsgálati ítéletének meghozatala után, annak ismeretében hozta meg, amikor az már jogerősen megállapítást nyert, hogy az indítványozó nem tulajdonosa a kérdéses földrészletnek.

- [11] Azt azonban az indítványozó a 2006. július 14-ei indítvány-kiegészítésében kijelentette, hogy az alkotmányjogi panaszt nem a Legfelsőbb Bíróság 2004. június 15-én kelt, Kfv.IV.37.054/2005/4. számú felülvizsgálati ítéletével lezárt ügygel összefüggésben terjesztette elő, hanem a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 11.K.21.005/2005/6. számú ítélete ellen. A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság viszont ebben az ítéletében már nem „alkalmazta” az Ámt. 16. §-át, nem fűzött hozzá közvetlen módon jogkövetkezményt, csak kitérő hivatkozásként megemlítette, utalva – mintegy előkérdésként – a Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.37.054/2005/4. számú ítéletével befejezett eljárásra. Az Ámt. 16. §-a tehát az indítványozót nem emiatt az ítélet miatt, nem ezen az eljáráson keresztül érinti. Arra pedig az indítvány sem mutatott rá, hogy az Ámt. támadott 16. §-a, és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 11.K.21.005/2005/6. számú ítélete között milyen összefüggés áll fenn; nem fejt ki, hogy ebben a konkrét eljárásban a kifogásolt törvényhely miért releváns, mitől lehetne „alkalmazott jogszabályi rendelkezésnek” tekinteni. Emiatt az indítvány nem tesz eleget az Abtv. 26. § (1) bekezdése azon fordulatának, amely alapján az az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet fordulhat alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, akinek „az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvényellenes jogszabály alkalmazása folytán” következett be az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme.

- [12] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság az Abtv. 64. § d) pontja alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére és 50. §-ára, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – az alkotmányjogi panasz visszautasításáról határozott.

Budapest, 2012. október 2.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k., Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/74/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3285/2012. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

bírói kezdeményezés alapján indult eljárás megszüntetéséről

Az Alkotmánybíróság tanácsa bírói kezdeményezésre indult egyedi normakontroll eljárásban meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság az eljárást megszünteti.

I n d o k o l á s

- [1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 7.P.88614/2012. szám alatt folyamatban lévő perben az eljáró bíró az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. (a továbbiakban: Abtv.) 25. §-a alapján egyedi normakontroll eljárást kezdeményezett az Alkotmánybíróságnál, egyúttal a per tárgyalását felfüggesztette. Az indítványozó az Alkotmánybírósághoz 2012. június 11. napján érkezett indítványában a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 102. § (1) bekezdése utolsó tagmondatának megsemmisítését, és annak megállapítását kérte, hogy a megsemmisített jogszabályi rendelkezés az Alkotmánybíróság eljárására okot adó perben nem alkalmazható.
- [2] Álláspontja szerint alaptörvény-ellenes a Pp. támadott – 2012. évi XXXII. törvénnyel megállapított – rendelkezése, melynek alapján hirdetményi kézbesítés elrendelésekor a hirdetményt, illetve a kézbesítendő iratokat közzé kell tenni a bíróság honlapján és az erre a célra fenntartott központi honlapon is.
- [3] Azzal érvelt, hogy a szabály alkalmazása folytán a kézbesítendő iratok, így például a keresetlevél és annak mellékletei az interneten korlátozás nélkül, bárki számára hozzáférhetőkké válnak, ezért a támadott rendelkezés sérti az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdését és a B) cikk (1) bekezdését, de ellentétes az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. tv. 7. §-ával is, amely előírja az adatkezelő számára az általa kezelt személyes adatok nyilvánosságra hozatalának megakadályozását.

- [4] Az indítványozó kifogás tárgyává tette a hirdetményi kézbesítés szabályozásában meglévő azon ellentmondást is, hogy míg a hirdetményi nyilvántartásból a Pp. 102. § (6)–(7) bekezdése szerint csak az igényelhet adatot, aki az érdekeltségét igazolja, az elektronikusan közzétett iratokból bárki hozzáférhet az adatokhoz.
- [5] Az indítványozó 2012. szeptember 14. napján érkezett beadványában indítványát arra hivatkozással vonta vissza, hogy az a Pp. időközbeni módosítására tekintettel okafogyottá vált.
- [6] Az Abtv. 53. § (6) bekezdése szerint az alkotmányjogi panasz kivételével az Alkotmánybírósághoz benyújtott indítvány nem vonható vissza, ezért az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett az indítvány tartalmát.
- [7] A Pp. 2012. július 23. napjáig hatályban volt 102. § (1) bekezdése szerint a hirdetmény útján kézbesítendő iratot tizenöt napra ki kell függeszteni a bíróság hirdetőtáblájára és a fél – illetőleg ismeretlen örökösök részére való kézbesítés esetében az örökösök – utolsó ismert lakóhelyén a polgármesteri hivatal hirdetőtáblájára, továbbá közzé kell tenni a bíróság honlapján és az erre a célra fenntartott központi honlapon.
- [8] Ezt a rendelkezést egészítette ki 2012. július 24-ei hatállyal a 2012. évi CXVII. törvény. A Pp. 102. §-ának új (1a) bekezdése szerint a hirdetmény tartalmazza *a*) a kifüggesztés, a bíróságok központi internetes honlapján történő közzététel esetén pedig a közzététel napját, *b*) az eljáró bíróság megnevezését, *c*) a bírósági ügyszámot, *d*) a címzett nevét és utolsó belföldi lakóhelyét (székhelyét), ennek hiányában tartózkodási helyét, *e*) azt az okot, amelynek következtében a hirdetményi kézbesítés szükségessé vált és *f*) a figyelemfelhívást az (5) bekezdés szerinti jogkövetkezményre és arra, hogy a címzett a kézbesítendő iratot a bíróság kezelőirodáján átveheti.
- [9] Megállapítható, hogy az új szabály alapján a kézbesítendő iratot már sem a bíróság, illetve a polgármesteri hivatal hirdetőtábláján kifüggeszteni, sem honlapon közzétenni nem lehet, így annak tartalmához csak a címzett férhet hozzá.
- [10] A sérelmezett szabály módosításával a szabályozásban megszűnt az indítványozó által kifogásolt ellentmondás is, hiszen a hirdetmény elektronikus közzététele esetén is csak a Pp. 102. § (6)–(7) bekezdéseiben szabályozott feltételek esetén juthat hozzá az arra jogosult személyes adatokhoz.
- [11] Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság vizsgálata kizárólag az indítványban megjelölt alkotmányossági kérelemre korlátozódik. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Pp. sérelmezett 102. § (1) bekezdésének módosítása folytán az indítvány tárgytalanná, és így okafogyottá vált, ezért az Abtv. 59. §-a és az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 63. § (2) bekezdés

e) pontja alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére és 50. §-ára, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdésére – az eljárást megszüntette.

Budapest, 2012. október 2.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k., Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
előadó alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k., Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: III/3054/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3286/2012. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a korhatár előtti nyugdíjak megszűnéséről, a korhatár előtti öregségi ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Magánszemély indítványozók jogi képviselőjük útján alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő.
- [2] Indítványozták a korhatár előtti nyugdíjak megszűnéséről, a korhatár előtti öregségi ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (a továbbiakban: Törvény) egésze, illetőleg különösen a Törvény 4. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének a hatálybalépésre visszamenőleges hatályú megállapítását, valamint – *ex nunc* hatályú megsemmisítés esetén – a megsemmisített rendelkezések alkalmazási tilalmának megállapítását.
- [3] Az alkotmányjogi panasz indokolása szerint a támadott Törvény, illetőleg annak a nyugdíj csökkentését lehetővé tevő rendelkezése ellentétes a jogállami klauzulával, az emberi méltóság sérthetlenségével, a tulajdonhoz való joggal, továbbá az

Alaptörvénynek a szociális biztonságot, ezen belül is az időskori megélhetés biztosítását előíró rendelkezésével.

- [4] 2. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy a jelen ügyben beterjesztett alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben az alkotmányjogi panasszal szemben támasztott feltételeknek.
- [5] Az Abtv. 26. §-a alapján csak az egyedi ügyben (vagy a közvetlenül hatályosuló jogszabállyal) érintett nyújthat be alkotmányjogi panaszt. Ennek a követelménynek az indítványozók nem felelnek meg. Az indítványozók értelemszerűen nem lehetnek a Törvény által szabályozott számos jogviszony valamennyiében érintettek. A külön felhívott rendelkezés [a Törvény 4. § (2) bekezdése] pedig kizárólag a volt országgyűlési képviselőkre vonatkozik. Erre a minőségükre viszont az indítványozók még csak nem is utalnak.
- [6] Az Alkotmánybíróság mindezen indokok alapján az Alkotmánybíróság Ügyrendje 30. § (2) bekezdés c) pontja alapján az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2012. október 2.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
tanácsvezető, alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k., Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k., Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3159/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3287/2012. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a korhatár előtti nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti öregségi ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi

CLXVII. törvény 5. § (1)–(2), valamint (4) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Indítványozta a korhatár előtti nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti öregségi ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (a továbbiakban: Törvény) 5. § (1)–(2), valamint (4) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [3] Az alkotmányjogi panasz indokolása szerint a támadott szabályozás (a szolgálati nyugdíjak szolgálati járandóságként való továbbfolyosítása) diszkriminatív, illetőleg sérti az Alaptörvénynek a tulajdonhoz való jogot biztosító rendelkezését is.
- [4] 2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány elkésett.
- [5] Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság Ügyrendje (a továbbiakban: Ügyrend) 50. § (1) bekezdése előírja, hogy a benyújtásra nyitva álló törvényi határidő esetén a beadványnak a határidő utolsó napjáig az érkeztetésre jogosult szervhez be kell érkezni.
- [6] A Törvénynek az indítvány által érintett rendelkezései a Törvény 23. § (1) bekezdése szerint 2012. január 1-jén léptek hatályba. Ennek megfelelően a közvetlen alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló 180 napos határidő 2012. június 29-én, pénteken lejárt. A jelen ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz 2012. július 3-án érkezett az Alkotmánybíróságra.
- [7] Az Abtv. 30. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a hatálybalépéstől számított száznolcvan nap elteltével alkotmánybírósági eljárás megindításának nincs helye. Az Ügyrend 28. § (1) bekezdése a száznolcvan napos határidő elmulasztása esetén nem teszi lehetővé igazolási kérelem előterjesztését.
- [8] Az Alkotmánybíróság – a fentiekben kifejtettekre tekintettel – az Abtv. 56. § (3) bekezdés alapján az alkotmányjogi panaszt érdemi vizsgálat nélkül visszautasította.

Budapest, 2012. október 2.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
tanácsvezető, alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3197/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3288/2012. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a korhatár előtti nyugdíjak megszüntéséről, a korhatár előtti öregségi ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény 5. § (1)–(2), valamint (4) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Indítványozták a korhatár előtti nyugdíjak megszüntéséről, a korhatár előtti öregségi ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (a továbbiakban: Törvény) 5. § (1)–(2), valamint (4) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [3] Az alkotmányjogi panasz indokolása szerint a támadott szabályozás (a szolgálati nyugdíjak szolgálati járandóságként való továbbfolyosítása) diszkriminatív, illetőleg sérti az Alaptörvénynek a tulajdonhoz való jogot biztosító rendelkezését is.

- [4] 2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány elkésett.
- [5] Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság Ügyrendje (a továbbiakban: Ügyrend) 50. § (1) bekezdése előírja, hogy a benyújtásra nyitva álló törvényi határidő esetén a beadványnak a határidő utolsó napjáig az érkeztetésre jogosult szervhez be kell érkezni.
- [6] A Törvénynek az indítvány által érintett rendelkezései a Törvény 23. § (1) bekezdése szerint 2012. január 1-jén léptek hatályba. Ennek megfelelően a közvetlen alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló 180 napos határidő 2012. június 29-én, pénteken lejárt. A jelen ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz 2012. július 2-án érkezett az Alkotmánybíróságra.
- [7] Az Abtv. 30. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a hatálybalépéstől számított száznyolcvan nap elteltével alkotmánybírósági eljárás megindításának nincs helye. Az Ügyrend 28. § (1) bekezdése a száznyolcvan napos határidő elmulasztása esetén nem teszi lehetővé igazolási kérelem előterjesztését.
- [8] Az Alkotmánybíróság – a fentiekben kifejtettekre tekintettel – az Abtv. 56. § (3) bekezdés alapján az alkotmányjogi panaszt érdemi vizsgálat nélkül visszautasította.

Budapest, 2012. október 2.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
tanácsvezető, alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3208/2012.

• • •

Az Alkotmánybíróság Határozatai az Alkotmánybíróság hivatalos lapja, mely elektronikus formában, időszakosan jelenik meg. A kiadvány az Alkotmánybíróság döntéseinek gondozott, szükség esetén anonimizált változatú szövegét tartalmazza. Az Alkotmánybíróság Határozatainak egyes számai bárki számára, személyazonosítás nélkül, korlátozástól mentesen, díjmentesen hozzáférhetőek az Alkotmánybíróság honlapján: www.mkab.hu

A szerkesztésért felel: dr. Bitskey Botond, az Alkotmánybíróság főtárgyaló
layout: www.estercom.hu

Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu

Felelős kiadó: Majláth Zsolt László ügyvezető igazgató

HU ISSN 2062–9273